

SÖMÜRGEÇİLİĞİN GİZLİ HEDEFİ

Aslı DİNÇMAN

Yüce Türk Milleti, sömürgeçiliğe^(emperyalizm) karşı tarihin en büyük destanını yaratmıştır. Bu destanı, Mustafa Kemal ATATÜRK önderliğinde yazmış olmamız, bugün güçsüz olduğumuzu zannetmeyi, daha da kötüsü, bu zannı dışa vurmaya gerektirmez. Zaten böyle bir özgüven eksikliği, ATATÜRK ÇOCUKLARINA hiç yakışmaz.

İstiklal Marşımızda; “Medeniyet” dediğimiz halde, “Tek dişi kalmış canavar” olarak nitelediğimiz batının ve günümüzde ABD’nin; Ortadoğu’ya, özellikle de ülkemize yönelik yayılmacı politikalarını bilmeyen yok.

Sorumluluk üstlenme içgüdüğü uyandırılmamış kişi ve toplumlarda, karşılaşılan sorunlara “Günah Keçisi” bulma eğilimi vardır. Bu durumda, olayların sorumluluğu, üstün olduğu varsayılan güce devredilir. O, yaşanan her olumsuzluğun örtülü ya da açık suçlusudur. Üstelik her türlü egemenlik de onun denetimindedir.

Düşünüyorum da, acaba emperyalizm olmasaydı, ülkemizi istemediğimiz yerlere sürüklemeye çalışanlar karşısında yeterince aktif davranmamak için neyi bahane edecektik?!...

Kendimize şöyle bir soru soralım: Şu anda Türkçe’yi iyi bilen özellikle de ABD’li bir yabancı; “Mütareke Basını”mız bir yana, ATATÜRKÇÜLÜK iddiasındaki yayın kuruluşlarımızı izlese, ya da genel ağda biz ATATÜRKÇÜLER arasında dolaşan iletileri okumaya kalksa -ki, ABD tarafından her elektronik postanın denetlendiği söylentileri dolaşıyor- acaba hakkımızda ne düşünür? Korkarım ki, sömürgeci planlarına ilişkin, daha da cesaretlenir...

Bir an için, söyleyip, yazdığımız her şeyin sonsuz sayıda yankılandığı bir dünyada olduğumuzu ve sürekli aşağıdaki cümleleri tekrarladığımızı varsayalım:

“TÜRKİYE KÖTÜYE GİDİYOR...”

“CUMHURİYETİMİZİN TEMEL DEĞERLERİ YOK EDİLİYOR...”

“ŞERİATÇILAR ÜLKEYİ ELE GEÇİRDİ...”

Ey ATATÜRKÇÜLER, yukarıdaki cümleler yüzlerce kez kulaklarımızda yankılansa,, kendimizi nasıl hissederiz? Moralimiz bozukken, kendimize dahi faydamız yoktur, vatanımıza nasıl olsun?

Üstelik kullandığımız her olumsuz ifade; bedhahlarımıza, “SÖMÜRGELEŞMEYE ÖNCELİKLE PSİKOLOJİK OLARAK HAZIRLANDIĞIMIZI” hissettirecek, bu da onlar için büyük başarı olacaktır... Daha ne kadar zaman, böylesine basit bir oyuna gelecek ve onları sevindireceğiz? Şehitlerimizin yakınları bile, “DÜŞMANI SEVİNDİRMEK İÇİN” kamera karşısında acılarını gizlerken, bizim karamsar konuşmaya ne hakkımız olabilir ki?

Lütfen şu cümlelerin yankısına kulak verin:

“TÜRKİYE CUMHURİYETİ SONSUZA DEK YAŞAYACAKTIR...”

“NE MUTLU TÜRK’ÜM DİYENE !”

“GENCİZ, GÜÇLÜYÜZ, ATATÜRKÇÜYÜZ...”

Başkalarını üstün görmek yerine, kendi gücümüzün bilincine varıp, onu aktif kullanalım. O zaman, korkularımızla yaşamak yerine, bedhahlarımızın planlarını boşa çıkarırız...

Büyük ATATÜRK’ü ölümsüz yapan en önemli özelliği nedir, hiç düşündük mü? **O, asla umutsuz olmadı ve bizlere de korku aşılamadı.** 1919 yılındaki olanaksızlıklar içinden yazdığımız destanın çıkış noktalarından biri de budur.

ATATÜRK söz değil, eylem adamıydı. Bunun için, fotoğraflarından bile korkuyorlar. Onun gözlerinde kendimizi görüp, ışığıyla aydınlığa uyanırız diye, tir tir titriyor o çok güçlü zannettiklerimiz... Bunun için zavallı beyinleriyle ürkütmeye kalkışıyorlar bizi. Biliyorlar ki, korkarsak unuturuz... Tarihimizi, kültürümüzü ve neler yapabileceğimizi unutup, zayıf düşeriz zannediyorlar.

Karanlık, ışıkla dağıtılır; korku ya da karamsarlıkla değil... Çözüm, ATATÜRK gibi düşünmek ve davranmaktır. Bu konuda hiçbir mazeretimiz yoktur ve olamaz da... Çünkü atalarımız bu vatani kanlarıyla korurken, hiçbir şeyin arkasına sığınmadılar...

Unutmayalım ki tarih, sadece bedhahlarımızın yaptıklarının değil, bizim yapmadıklarımızın da hesabını soracaktır...

İzmir, 06 Mart 2008